

Nr 465

Av herrar **Nelander** och **Braconier**, om tillägg till den ersättning som utgår till borgmästaren i Skanör med Falsterbo E. Torslow med anledning av dessa städers förläggande under landsrätt.

Riksdagen medgav år 1946 att till borgmästaren i Skanör med Falsterbo Erik Torslow finge fr. o. m. den dag, då föreskrift om stadens förenande i judiciellt avseende med Oxie och Skytts domsaga trädde i kraft, från allmänna indragningsstaten utbetalas årlig ersättning med visst belopp intill den tidpunkt, då han uppnådde sjuttio års ålder, och med 7 200 kronor under hans återstående livstid — med iakttagande av att å förmånerna dyrtids- eller annat tillägg icke skulle utgå.

Sedermera förordnades att rådhusrätten i Skanör med Falsterbo skulle upphöra fr. o. m. den 1 januari 1947, vilket också skedde.

Stadgandet "med iakttagande av att å förmånerna dyrtids- eller annat tillägg icke skulle utgå" synes rimligen icke böra innebära annat än att den 1 januari 1947 utgående dyrtids- eller annat tillägg icke skulle utgå. Genom stadgandet bör Torslow icke anses betagen rätten att erhålla ersättning med anledning av penningvärdets fall efter den 1 januari 1947, vilket i hög grad förändrat Torslows ekonomi. Torslow är nu sjuttiotre år gammal och lider av sockersjuka.

På grund av vad sålunda anförts får vi hemställa,

att riksdagen måtte besluta att till Torslow skall fr.o.m. den 1 januari 1956 utgå ett mot penningvärdets fall svarande tillägg till den honom tillerkända ersättningen.

Stockholm den 26 januari 1956

Eric Nelander

Jean Braconier.